

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ
ΣΧΟΛΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ, ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΚΑΙ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΟ ΠΡΟΤΖΕΚΤ

**ΜΟΥΣΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΒΑΣΙΣΜΕΝΗ ΣΤΟΝ ΜΥΘΟ "Ο ΑΥΛΗΤΗΣ ΤΟΥ
ΧΑΜΕΛΙΝ"**

ΙΑΤΡΙΔΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
9915

ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΥΡΙΑΚΑΚΗΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 2023

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ:

Abstract	3
Εισαγωγή	4
Αρχική ιδέα	4
Κείμενα	5
Επιλογή ομάδας	6
Μουσική	7
Πρόβες	13
Ηχογράφηση	14
Βίντεο	15
Συμπεράσματα	15
Ευχαριστίες	16
Link	16
Βιβλιογραφία	17

Abstract

The current project is an attempt to perform excerpts from Jack Kerouac's poems through music, narration and video. My main idea - reflection is the relationship between the person and themselves as well as the relationship with society, and more specifically the need to escape, the exploration of different ways out or dead ends, the ways of managing this situation and, finally, the effects that all this has on the person himself. I tried through this performance to highlight the person's own journey of self-discovery, without promoting a specific "solution" to the above concerns, but focusing on the "drowning" and the possible "emergence" of a person from it. Inspiration was the German myth "Pied Piper of Hamelin", a traditional German fairy tale, while my materials were videos, poems from the poetry collection "Mexico City Blues" and musical parts, sometimes improvised and sometimes not, consisting of guitar, bass, drums, two voices and video. I created a thirty-minute musical work, consisting of three main parts, of which the first revolves around and depicts the individual's search within the bizarre social complexes introduced by Kerouac, the second the individual's conflict with his external and internal enemies, and the third the acceptance and optimistic, or not, wandering among the debris of the aforementioned battle.

Εισαγωγή

Το παρόν project είναι μία απόπειρα απόδοσης αποσπασμάτων από ποιήματα του Jack Kerouac μέσω μουσικής, αφήγησης και βίντεο. Η βασική μου ιδέα - προβληματισμός είναι η σχέση του ατόμου με το κοινωνικό σύνολο και τον εαυτό του, και πιο συγκεκριμένα η ανάγκη για φυγή, η διερεύνηση διαφόρων διεξόδων ή αδιεξόδων, οι τρόποι διαχείρισης αυτής της κατάστασης και, τέλος, τα αποτελέσματα που έχουν όλα αυτά πάνω στο ίδιο το άτομο. Στόχος μου ήταν, μέσω της performance αυτής, να αναδείξω το ίδιο το ταξίδι αυτοαναζήτησης του ατόμου, χωρίς να προωθώ μια συγκεκριμένη «λύση», στους παραπάνω προβληματισμούς, αλλά εστιάζοντας στο «βύθισμα», και την πιθανή «ανάδυση» ενός ατόμου από αυτό. Έμπνευση υπήρξε ο γερμανικός μύθος «ο αυλητής του Χάμελιν», παραδοσιακό γερμανικό παραμύθι, ενώ τα υλικά μου ήταν βίντεο, ποιήματα από την ποιητική συλλογή «Mexico City Blues» και μουσικά μέρη, άλλοτε αυτοσχεδιαστικά και άλλοτε όχι, αποτελούμενα από κιθάρα, μπάσο, ντραμς, δύο φωνές και βίντεο. Μέσω των παραπάνω, δημιούργησα ένα τριαντάλεπτο μουσικό έργο, αποτελούμενο από τρία βασικά μέρη, εκ των οποίων το πρώτο περιστρέφεται και αποτυπώνει την αναζήτηση του ατόμου μέσα στα αλλόκοτα κοινωνικά συμπλέγματα που μας συστήνει ο Κέρουακ, το δεύτερο την σύγκρουση του ατόμου με τους εξωτερικούς και εσωτερικούς εχθρούς του και το τρίτο την αποδοχή και αισιόδοξη ή μη, περιπλάνηση ανάμεσα στα συντρίμια της παραπάνω μάχης.

Αρχική ιδέα

Κεντρική ιδέα και πρωταρχικό σημείο προβληματισμού αποτέλεσε ο γερμανικός μύθος «Ο αυλητής του Χάμελιν¹». Συνοπτικά ο μύθος: το 1284 στην πόλη Χάμελιν της Γερμανίας, η οποία μαστιζόταν από την ύπαρξη ποντικών, εμφανίστηκε ένας αυλητής, ο οποίος συμφώνησε με τους κατοίκους, έναντι αμοιβής, να απομακρύνει όλα τα ποντίκια μακριά από την πόλη, υπό την συνοδεία του μαγικού του αυλού. Οι κάτοικοι, όμως, ξεγέλασαν τον αυλητή και ενώ αυτός εκδίωξε τους ποντικούς, αυτοί δεν του έδωσαν την αμοιβή. Τότε ο αυλητής, αναζητώντας εκδίκηση, μάγεψε με τον αυλό του τα παιδιά της πόλης και τα οδήγησε μακριά. Οι κάτοικοι της πόλης δεν ξαναείδαν ούτε τα παιδιά, ούτε τον αυλητή. Στο σημείο αυτό να αναφέρω ότι υπάρχουν πολλές διαφορετικές εκδοχές του μύθου, εγώ απλά έστρεψα στην προσοχή μου σε αυτήν κατά την οποία τα παιδιά δεν επιστρέφουν ποτέ στην πόλη τους, καθώς το τέλος αυτό μου φάνηκε πιο ενδιαφέρον και ταυτόχρονα αποτελεί και μια από τις πιο παλιές μορφές του μύθου, αν όχι την πιο παλιά.

Αφορμώμενος, λοιπόν, από το τέλος του μύθου, εστίασα στο μοτίβο της απομάκρυνσης από το κοινωνικό σύνολο, τόσο του αυλητή, όσο και των παιδιών, τα οποία ακολουθώντας τον αυλητή, σύμβολο διεξόδου και απελευθέρωσης, ίσως, απέρριψαν τον τόπο τους, τους γονείς τους/φορείς εξουσίας, αναζητώντας φυγή σε ένα άγνωστο ταξίδι ενηλικίωσης. Στην δική μου

¹ Brothers Grimm. The Pied Piper of Hamelin. CreateSpace Independent Publishing Platform, 2015.

ανάγνωση, δηλαδή, τα παιδιά δεν συμβολίζουν παθητικά, υποκινούμενα όντα τα οποία, υπό τον μαγικό αυλό ενός ‘κακοποιού’, πείθονται να εγκαταλείψουν τις οικογένειες τους, αλλά πρόσωπα που με πλήρη συναίνεση αναζητούν μια νέα διεξοδο, μακριά από τον περίπλοκο, βίαιο και κίβδηλο κόσμο των ενηλίκων. Ο αυλός δεν είναι ένα τραγούδι υπνωτισμού, αλλά συνοδεία της τελετουργικής αναζήτησης του αγνώστου.

Κείμενα

Από την αρχή της ενασχόλησής μου με το πρότζεκτ, ήξερα πως ήθελα να εντάξω το στοιχείο του λόγου σε μορφή κάποιου κειμένου ή ποιήματος. Άρχισα, λοιπόν, να αναζητώ τα κείμενα αυτά που αποτυπώνουν και συμπυκνώνουν όλους τους προβληματισμούς που μου γέννησε το πρωταρχικό υλικό μου, ο μύθος. Την απάντηση την βρήκα στην λογοτεχνία της μπιτ² γενιάς, λογοτεχνικό και ποιητικό ρεύμα που αναδύθηκε στην Αμερική την δεκαετία του '50 και του '60. Εντόπισα στο ρεύμα αυτό την αποσπασματικότητα, την βίαιη θραυσματική αφήγηση και την ανάγκη για φυγή, στοιχεία τα οποία, μέσω μιας πιο ελεύθερης ανάγνωσης συνάντησα και στον παραδοσιακό γερμανικό μύθο. Έτσι, οι λόγοι που με έκαναν να διαλέξω και να διερευνήσω την μπιτ γενιά ήταν, αρχικά, η μορφή των κειμένων, οι θεματικές που θίγονται, αλλά και η γενικότερη ατμόσφαιρα και αισθητική που «αναβλύζει» από τα κείμενα.

Ένα συχνό μοτίβο που συναντάμε στην μορφολογία των κειμένων της μπιτ γενιάς είναι η αποσπασματικότητα και ο χωρισμός των ποιημάτων σε μέρη, τα οποία δεν ακολουθούν έναν αυστηρό θεματικό και δομικό άξονα, αλλά μοιάζουν με σκόρπιες σκέψεις εφιαλτικά αποτυπωμένες, παρά ορθολογικά δομημένες διηγήσεις. Όσον αφορά τις διαφορετικές θεματικές και τους προβληματισμούς που εκφράζει η μπιτ γενιά, έχουμε σκοτεινές αφηγήσεις, νατουραλιστικές απεικονίσεις των πιο σκληρών σταθμών των ζωών των χαρακτήρων, αλλά και οραματικές αναζητήσεις της θέσης του ατόμου μέσα στον κόσμο. Οι μπιτ ήρωες, άλλοτε χαμένοι, άλλοτε βίαιοι, άλλοτε εθισμένοι, ψάχνουν την ευτυχία και την ενσωμάτωση σε ένα αλλόκοτο δίπτυχο φυγής και αποδοχής. Όπως τα παιδιά του παραμυθιού, αναρωτιούνται πού, και αν χωράνε, και πάντα απολαμβάνουν έναν μαγικό ρυθμό που τους απομακρύνει από την πραγματικότητα του μεταπολεμικού κόσμου, του κόσμου της απότομης τεχνοκρατίας, του ψυχρού πολέμου, του καπιταλισμού. Σαν άλλη μαγική μελωδία, τα ναρκωτικά, το αλκοόλ, οι βίαιες σχέσεις, γίνονται σύμμαχοι και συνοδοιπόροι του μπιτ ήρωα, στον δρόμο εξόδου από το σύγχρονο Χάμελιν. Όσον αφορά την αισθητική των κειμένων της εποχής, έχουμε ξανά ένα αντιθετικό σχήμα, που ακροβατεί ανάμεσα σε ένα σκοτεινό και ομιχλώδες ονειρόδραμα και σε μια σκληρή, ακονισμένη, απόδοση της ζωής των ηρώων. Βία και μυστήριο, κακοφωτισμένοι δρόμοι πόλης, βρώμικα αστικά διαμερίσματα και τα αποτελέσματα της χρήσης - κατάχρησης είναι κάποια φωτογραφικά στιγμιότυπα που αναδύουν το μπιτ «άρωμα».

Γιατί όμως Τζακ Κέρουακ³ και κυρίως γιατί «Mexico city blues»; Αναζητώντας το κατάλληλο υλικό για την εργασία μου συνάντησα το συγκεκριμένο έργο το οποίο, πέρα από την ενδιαφέρουσα και ενδεικτική του είδους θεματολογία, είχε για μένα την ιδανική μορφή. Γραμμένο με την λογική ποιημάτων, αλλά με στίχο που θυμίζει πεζό κείμενο, αλλά ακόμα και θεατρικό έργο, μου διευκόλυνε πολύ την διαδικασία της δραματουργικής επεξεργασίας. Ήξερα ότι ήθελα η μουσική που θα έγραφα να είναι μάλλον χωρισμένη σε μέρη, τα οποία να μην επικοινωνούν, αλλά εξακολουθούν να υφίστανται αυτοτελώς, παρά ένα συνεχές μέρος, χωρίς μικρότερες μουσικές ενότητες. Το συγκεκριμένο έργο μου έδωσε τον χώρο να κάνω αναίμακτα το «κόψε - ράψε», ενώ ταυτόχρονα με βοήθησε να χωρίσω θεματικές ενότητες

² Evans, Mike. The Beats: from Kerouac to Kesey : an illustrated journey through the Beat Generation, Running Press, 2007.

³ Τζακ Κέρουακ (Jack Kerouac, πραγματικό όνομα: Jean-Louis Lebris de Kérouac, 12 Μαρτίου 1922 - 21 Οκτωβρίου 1969) Αμερικανός λογοτέχνης, ένας από τους κύριους εκπροσώπους της Μπιτ γενιάς.

απομονώνοντας, με τεχνική κολάζ, κάθε φορά το κομμάτι που χρειαζόμουν. Ταυτόχρονα, η ποιητική συλλογή αυτή μου έδινε την δυνατότητα να έχω λόγο-τραγούδι, χωρίς να χρειάζεται να γράψω εκ νέου στίχους ή να διασκευάσω κάποιο πεζό κείμενο. Καθώς επίσης είχα αποφασίσει να ασχοληθώ με ηθοποιούς και όχι με τραγουδίστριες, το έργο βοηθούσε πολύ μορφολογικά σε μια πιο ελεύθερη, θεατρική προσέγγιση, και βοήθησε τις συνεργάτιδες μου να αποκολληθούν από την διαδικασία 'σωστής' ερμηνείας, συγκεκριμένων νοτών. Με άλλα λόγια το πεδίο του αυτοσχεδιασμού άνοιγε πάρα πολύ. Αυτή η διάκριση ενοτήτων που έχει το βιβλίο από μόνο του, σε συνδυασμό με την επεξεργασία που έκανα, διευκόλυνε ακόμα και την δημιουργία του βίντεο, που έγινε στην συνέχεια, βάζοντας στην οθόνη τους στίχους και συνδυάζοντας την κάθε ενότητα με το ανάλογο οπτικό ερέθισμα. Τέλος, ο ίδιος ο Κέρουακ, ονοματίζει το κάθε ποίημα με τον τίτλο chorus (ρεφρέν), αναγνωρίζοντας την μουσικότητα του λόγου του, ενώ όπως έχει γράψει και ο ίδιος, δουλεύοντας την ποιητική συλλογή αυτή φανταζόταν μουσική από πίσω, τζαζ συγκεκριμένα. Έτσι, αυτός ο εσωτερικός ρυθμός των ποιημάτων αποτέλεσε για μένα έμπνευση και με βοήθησε να πάρω την απόφαση η μουσική να γραφτεί πάνω στον λόγο και εντάσσοντάς τον πλήρως, ως βασικό δομικό υλικό της σύνθεσης, και όχι το ανάποδο, να γραφτεί δηλαδή η μουσική και ο λόγος να μπει επικουρικά στο τέλος.

Επιλογή ομάδας

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να αναφερθώ στο πώς σκέφτηκα να διαρθρώσω την μουσική μου, γιατί επέλεξα τα συγκεκριμένα άτομα/όργανα για συνεργασία, αλλά και το πώς προσπάθησα να κάνω τη δική μου ανάγνωση και απόδοση της μπιτ αισθητικής, όπως την αντιλαμβάνομαι.

Αφού επέλεξα τα τελικά κείμενα πάνω στα οποία θα έγραφα μουσική πήρα μια απόφαση σχετικά με την δομή του έργου, να χωρίσω τρία μέρη, στηριζόμενος δραματουργικά στον τρόπο που αντιλαμβάνομαι τον γερμανικό μύθο, όπως αναφέρω παραπάνω: Αναζήτηση-πρώτη επαφή με τον «εχθρό»/τον άλλον/τον συγκρουσιακό παράγοντα, έντονη σύγκρουση/αντιμετώπιση και τέλος αποδοχή. Χώρισα, λοιπόν, τα ποιητικά αποσπάσματα στους τρεις άξονες, ανάλογα με το πόσο ενέπιπτε το καθένα θεματικά. Στην συνέχεια θα αναφερθώ πιο διεξοδικά και στο τι μουσικές τεχνικές ακολούθησα και επέλεξα στο κάθε μέρος για να αποδίδεται ηχητικά, όσο πιο πιστά γίνεται, η κυρίαρχη θεματική/αισθητική που διάλεξα. Όσον αφορά τους συνεργάτες μου, βασικό στοιχείο ήταν για μένα στην επιλογή, η προσωπική επαφή που είχα με τους μουσικούς μου. Επέλεξα άτομα με τα οποία έχω ξανασυνεργαστεί, έχουμε επαφή αισθητικά και έχουν δουλέψει αρκετά στο παρελθόν με την τεχνική του αυτοσχεδιασμού, παράγοντας κομβικός για το συγκεκριμένο πρότζεκτ. Όσον αφορά τις φωνές, επέλεξα ηθοποιούς γιατί για μένα, στην απόδοση των στίχων, ήταν πιο σημαντική η θεατρικότητα, η εκφραστικότητα και η απόδοση του αισθητικού πλαισίου φωνητικά, παρά η σωστή τεχνική. Άλλωστε, το στοιχείο του πειραματισμού, του ακατέργαστου, του «τσαλακωμένου» ήταν απαραίτητο στην απόδοση του λόγου του Κέρουακ. Όπως γίνεται σαφές, στην δημιουργία του πρότζεκτ η λογική της δημιουργίας αισθητικής και ατμόσφαιρας ήταν για μένα ο βασικός καλλιτεχνικός άξονας που ακολούθησα. Ο λόγος, το βίντεο, ακόμα και τα ίδια τα μουσικά όργανα, «εργάζονταν» ομαδικά για να δημιουργηθεί ένα τελικό έργο στο οποίο δεν είναι τόσο ευδιάκριτο ποιο από όλα τα επί μέρους στοιχεία συνθέτει το αισθητικό πέπλο που καλύπτει, και οδηγεί, στο τελικό αποτέλεσμα.

Μουσική

Εισαγωγή (μέχρι 1.20', μόνο ηλεκτρική κιθάρα): ακούγεται μια συγχορδία μία φορά, μετά δύο και μετά τρεις. Η ιδέα είναι να ακούγονται σαν τις τρεις καμπάνες που ακούγονται πριν αρχίσει μία θεατρική παράσταση. Στο τέλος, ο ήχος αυτός της καμπάνας (που παράγεται από το πετάλι delay⁴ της κιθάρας) μετασχηματίζεται σε έναν πιο ηλεκτρονικό και βίαιο ήχο που μας εντάσσει απότομα στο επόμενο μέρος του project.

Act i (από 1.20' μέχρι 16.10')

1ος αυτοσχεδιασμός (από 1.20' μέχρι 3.45', ηλ.κιθάρα, ηλ.μπάσο, ντραμς): ένας ατμοσφαιρικός αυτοσχεδιασμός, σχετικά απλωμένος στον χρόνο, χωρίς ιδιαίτερα σκαμπανεβάσματα στις εντάσεις. Στην αρχή του ακούγεται η φράση «narcotic city, switching on⁵». Πρόκειται ουσιαστικά για ένα σκοτεινό και ονειρικό ηχοτοπίο που στόχος του είναι να αφήσει μία αίσθηση μετέωρη αλλά ταυτόχρονα και μία αίσθηση ηρεμίας. Η κιθάρα έχει πολύ έντονο reverb και λίγο delay (όπως και σε όλο το υπόλοιπο act i), ενώ τα άλλα όργανα δεν έχουν κάποια παραμόρφωση.

1ο κομμάτι (από 3.45' μέχρι 7.30', ηλ.κιθάρα, ηλ.μπάσο, ντραμς, φωνές): το παραπάνω ονειρικό ηχοτοπίο «σπάει» βίαια από την αρχή του πρώτου κομματιού. Ακούγεται ξαφνικά μία έντονα ρυθμική φράση από το μπάσο και την ντραμς. Αμέσως μετά μπαίνει η κιθάρα και μετά από λίγο και οι φωνές. Στο κομμάτι αυτό κυριαρχεί το στοιχείο της επανάληψης. Το μπάσο και η ντραμς επαναλαμβάνουν συνεχώς το ίδιο μοτίβο, η κιθάρα παίζει συνεχώς δύο συγχορδίες πάνω από το μοτίβο (με κάποιες μόνο μικρές αλλαγές προς το τέλος του κομματιού) και οι φωνές (οι οποίες έχουν έντονο reverb) επαναλαμβάνουν εμμονικά μερικές φράσεις. Οι φράσεις που επαναλαμβάνονται είναι οι εξής:

no direction
no direction to go

no direction in the void
is the news from the void
in touch with the void
everywhere void⁶

Τραγουδί (από 7.30' μέχρι 10.05', ηλ.κιθάρα, ηλ.μπάσο, φωνή): είναι το μόνο μέρος του project που έχει τραγουδί και όχι αφήγηση. Στόχος του είναι να αφήσει μία αίσθηση ότι είναι ένα απόκοσμο παιδικό τραγουδάκι που ακούγεται από μακριά. Οι στίχοι του είναι οι εξής:

It's better not to wake them up
So they wont know
They're dreaming?
It's better to wake them up

⁴ Το delay είναι ένα εφέ το οποίο μιμείται το φαινόμενο της ηχούς. Επαναλαμβάνει ένα ηχητικό στηγμιότυπο σε καθορισμένα χρονικά διαστήματα. Lehman, Scott (1996). "Effects Explained: Delay", URL: <http://www.harmony-central.com/Effects/Articles/Delay/>

⁵ Όλες οι μεταφράσεις είναι του Γιάννη Λειβαδά.

Keruas, Jack. Mexico City Blues. Μετάφραση Γιάννης Λειβαδάς. Αθήνα: Ηριδανός, 2009.

Ναρκωτική Πόλη
φτιαγμένη

⁶ Καμία κατεύθυνση στο κενό

Είναι τα νέα απ' το κενό

Σε επαφή με το κενό

Παντού κενό

because
they're dreaming.
It's not better to wake them up
because they dont know
that they're dreaming?⁷
Who, no, who said I
was dreaming?
You said, who said, I say
You're dreaming?

2ος αυτοσχεδιασμός (από 10.05' μέχρι 12.40', ηλ.κιθάρα, ηλ.μπάσο, ντραμς, φωνές): ο αυτοσχεδιασμός εδώ είναι στα ίδια ακριβώς αισθητικά πλαίσια με τον προηγούμενο, και λειτουργεί σαν σημείο αναφοράς στο act i. Οι διαφορές του με τον 1ο είναι ότι αυτός εμπεριέχει και φωνές. Στο τέλος του, παρουσιάζεται μεγάλο μέρος του υλικού του επόμενου κομματιού. Τα λόγια που ακούγονται είναι τα εξής:

Fuck, I'm tired of this imagery
– I wanta quit this horseshit
go home
and go to bed
But I got no home,
sickabed,
suckatootle,
wanta led
bonda londa
rolla molla
sick to my
bella bella
donna donna
I'm a goner
Soner, loner,
moaner,
Poan, cornbelly,
No loan,
Ai, ack,
C r a c k /
I'm sick of this
misery poesy⁸

⁷ Δεν είναι καλύτερα να μην τους ξυπνήσουμε
Ωστε να μην μάθουν
Πως ονειρεύονται;
Είναι καλύτερα να τους ξυπνήσουμε
Γιατί
Ονειρεύονται
Καλύτερα δεν είναι να μην τους ξυπνήσουμε
Αφού δεν γνωρίζουν
Πως ονειρεύονται;
Ποιος, όχι, ποιος είπε πως
Εγώ ονειρευόμουν;
Εσύ το 'πες, ποιος είπε, πως εγώ λέω
Ότι ονειρεύεσαι;

⁸ Γάμησε, με κούρασε ετούτη η φαντασία
-θέλω να παρατήσω αυτή την μαλακία
Να πάω σπίτι

2ο κομμάτι (από 12.40' μέχρι 16.10', ηλ.κιθάρα, ηλ.μπάσο, ντραμς, ηλεκτρονικά): είναι επίσης ένα κομμάτι που στηρίζεται σε ένα επαναλαμβανόμενο μοτίβο, αυτή τη φορά χωρίς να αλλάζει καθόλου. Αρχίζει με την κιθάρα να παίζει μόνη της το δεύτερο μέρος του μοτίβου και μετά συνεχίζει κανονικά. Το υλικό που παρουσιάζεται στον προηγούμενο αυτοσχεδιασμό είναι το πρώτο μέρος του μοτίβου. Πάνω από αυτό το μοτίβο, ακούγεται ένα ηλεκτρονικό σόλο, το οποίο παρομοιάζει το σαξόφωνο που είχε στο μυαλό του ο Jack Kerouac όταν έγραφε τα ποιήματα. Στα τελευταία δευτερόλεπτα σταματάει το μοτίβο και ακούγεται ένα λίγο πιο αυτοσχεδιαστικό μέρος, ίδιας αισθητικής με τα προηγούμενα αυτοσχεδιαστικά μέρη, το οποίο λειτουργεί σαν fade out στο act i.

Act ii (από 16.10' μέχρι 28.40')

Πρώτο μέρος (από 16.10' μέχρι 16.50', φωνές): Σε αυτό το μέρος, οι φωνές απαγγέλουν για μία ακόμη φορά τα λόγια από το 1ο κομμάτι του act i. Είναι τα μόνα λόγια που επαναλαμβάνονται σε όλο το project και λειτουργούν ως ρεφρέν.

Δεύτερο μέρος (από 16.50' μέχρι 21.55', ηλ.κιθάρα, ηλ.μπάσο, ντραμς, φωνές): Το κομμάτι αυτό αποτελείται από μία διαδοχή συγχορδιών η οποία επαναλαμβάνεται δύο φορές. Αρχίζει η κιθάρα να παίζει μόνη της, έπειτα αρχίζουν οι φωνές και το μπάσο και λίγο πιο μετά αρχίζει και η ντραμς. Την δεύτερη φορά που επαναλαμβάνεται η διαδοχή, το μπάσο και η ντραμς παίζουν στην διπλάσια ταχύτητα. Όλο το κομμάτι είναι βασισμένο σε μία αντίθεση. Από την μία η μουσική του είναι αρκετά συμβατική και «οργανωμένη», ενώ από την άλλη, οι στίχοι του είναι οι πιο «σκληροί» και οι πιο έντονοι που ακούγονται σε όλο το project. Οι στίχοι είναι οι εξής:

Green goofballs,
Blue Heavens,
Sodium amythol,
Sleeping compound.
Thirty of em
To commit suicide –
Lethal dose is 30 to 50
Times the therapeutic dose,
The therapeutic dose is une –
Take thirty to be safe –
Or else praps forty be better –
If you take too many

Και να πέσω στο κρεβάτι
Μα δεν έχω σπίτι
Σιχάθηκα την ξάπλα,
Μου την έχει δώσει,
Πήγα για πρώτος
Μπόντα λόντα
Ρόλα μόλα
Μ' άρρωστη την
Μπέλα μπέλα
Ντόνα ντόνα
Είμαι χαμένος
Γιόκας, μόνος,
Που βογκάει,
Ενέχυρο, στην κοιλιά καλαμπόκι,
Δανεικά μηδέν,
Άι, ακ,
Κράκ /

You throw em up –
You gotta let alone
Your stomach, if you
threw it right down
you would throw it up
then, in lethal powder
form
Better to eat the capsules
Swallow about six at a time,
Take em with cold water,
Till you get about 35 in ya
And then lay down on your back⁹

Τρίτο μέρος (από 21.55' μέχρι 28.40, ηλ.κιθάρα, ηλ.μπάσο, ντραμς, φωνές): Πρόκειται για το πιο ελεύθερο και το πιο αυτοσχεδιαστικό μέρος σε όλο το project. Ηχοχρωματικά διαφέρει πολύ από τα υπόλοιπα, γιατί είναι το μόνο μέρος που στην κιθάρα χρησιμοποιείται έντονα το εφέ overdrive¹⁰. Δεν έχει κάποια συγκεκριμένη δομή και κάθε φορά που το παίζαμε ήταν αρκετά διαφορετικό. Το μόνο που είχαμε συμφωνήσει ήταν στην αρχή, όσο ακούγονται οι φωνές, τα όργανα να κρατάνε χαμηλές εντάσεις ώστε να ακουστούν τα λόγια. Στα τελευταία δευτερόλεπτα, ενώ τα όργανα έχουν σχεδόν σταματήσει να παίζουν, οι φωνές απαγγέλουν μερικούς ακόμα στίχους, που λειτουργούν μεταβατικά και μας οδηγούν ομαλά στο τελευταίο μέρος του έργου. Οι στίχοι που ακούγονται στην αρχή είναι οι εξής:

“An explorer of souls
and cities –”
“A lowdown junky” –
“Who has discovered

⁹ Πράσινα βαρβιτουρικά,
Γαλάζιοι ουρανοί,
Αμιτάλ,
Υπνωτικό μίγμα
Τριάντα απ' αυτά
Για να αυτοκτονήσεις –
Η θανατηφόρος δόση είναι 30 ως 50
Παραπάνω από την θεραπευτική δόση,
Η θεραπευτική δόση είναι μία-
Πάρε τριάντα για να είσαι ασφαλής-
'Η μάλλον σαράντα θα ήταν καλύτερα-
Αν πάρεις πάρα πολλές μαζί
Τις ξερνάς-
Πρέπει να προσέξεις
Το στομάχι σου, αν τις
Καταπιείς μονομιάς
Μπορεί τότε να τις
Ξεράσεις, σε μορφή θανατηφόρου
Σκόνης
Είναι καλύτερο να καταπιείς τις κάψουλες
Να κατεβάζεις έξι την φορά,
Μαζί με κρύο νερό,
Μέχρι να φτάσεις να έχεις 35 μέσα σου
Και τότε ξάπωσε ανάσκελα

¹⁰ Το overdrive είναι μία μορφή επεξεργασίας ήχου η οποία λειτουργεί αυξάνοντας την ένταση του ηχητικού σήματος μέχρι το σημείο της παραμόρφωσης υπερτονίζοντας ορισμένα σημεία του αρμονικού φάσματος.

that the essence of life
is found only in the poppy plant
with the help of odium
the addict explores
the world anew
and creates a world
in his own image
with the help of Madame
Poppy
I'm an idealist
who has outgrown
my idealism I have nothing to do
the rest of my life
but do it
and the rest of my life
to do it"
"I have no plans
No dates
No appointments with anybody
So I leisurely explore
Souls and Cities
I'm merely exploring souls & cities
From the vantage point
Of my ivory tower built, Built with the assistance
of Opium
That's enough, isn't it?"¹¹

Οι στίχοι που ακούγονται στο τέλος είναι οι εξής:

lie down
rest
breathe slowly
dead in time
you're dead already

¹¹ Ένας εξερευνητής ψυχών κα πόλεων
Ένας κακομοίρης πρεζάκιας
Που ανακάλυψε πως η ουσία της ζωής
Βρίσκεται μονάχα στην παπαρούνα
Με την βοήθεια της απέχθειας
Ο εθισμένος ανακαλύπτει ξανα τον κόσμο
Και δημιουργεί έναν κόσμο κατ'εικόνα που
Με την βοήθεια της μαντάμ Παπαρούνας
Είμαι ένας ιδεαλιστής που έχω ξεπεράσει τον ιδεαλισμό μου
Δεν έχω τίποτα να κάνω στην υπόλοιπη ζωή μου
Από το να την ζήσω
Και έχω την υπόλοιπη ζωή μου για να το κάνω
Δεν έχω σχέδια
Ούτε ραντεβού ούτε συναντήσεις με οποιονδήποτε
έτσι λοιπόν εξερευνώ με το πάσο μου
Ψυχές και Πόλεις
Απλά εξερευνώ ψυχές και πόλεις
Από την πλεονεκτική θέση του φιλντισένιου πύργου που έχτισα,
Έχτισα με την υποστήριξη του Οπίου
Αυτό δεν είναι αρκετό;

what's a little bit more time got to do

and abided
in blank ecstasy¹²

Act iii (από 28.40´ μέχρι τέλος)

Τελευταίο κομμάτι (ηλ.κιθάρα, φωνές): Το τελευταίο κομμάτι είναι ουσιαστικά ένα κολάζ ηχογραφήσεων της κιθάρας. Η βασική ιδέα ήταν να ακούγεται σαν να προσπαθώ να παίξω με τον εαυτό μου, σαν να προσπαθώ να τον συνοδέψω σε κάτι απλό, αλλά να μην τα καταφέρνω πάντα. Είχα επίσης από την αρχή στο μυαλό μου ότι θέλω να αφήνει μία αίσθηση ηρεμίας. Συμβολίζει την συνεχή αναζήτηση ενός ατόμου με τον εαυτό του αλλά και με τους γύρω του, η οποία άλλοτε αποδίδει και άλλοτε όχι. Παραπέμπει σε μία ψυχική συνθήκη/κατάσταση μετέωρη και εύθραυστη.

Αρχικά έφτιαξα μία μελωδία και άρχισα να ηχογραφώ τον βασικό κορμό του κομματιού. Ηχογράφησα δηλαδή πρώτα την μελωδία, μετά κάποιες συγχορδίες που την συνοδεύουν και τέλος τα μπάσα. Ύστερα, άρχισα να ηχογραφώ και άλλες μελωδίες, στις οποίες επίτηδες έπαιζα λάθος νότες, ώστε να χαλάσει λίγο η αρμονία. Τέλος, ηχογραφήθηκαν οι φωνές και ενωθήκαν όλες αυτές οι ηχογραφήσεις. Τα λόγια του τελευταίου κομματιού είναι τα εξής:

balancing on balloons
balloons , BALLOONS,
BALLOONS of rose hope,
Balloons Balloons BALLOONS
the vast integral crap
a
balloons
BALLOONS is your time
Balloons is the ending
THAT'S THE SCENE¹³

¹² Ξάπλωσε Αναπαύσου Ανάσανε αργά
Νεκρός μέσα στον χρόνο
Είσαι ήδη νεκρός
Τι να σου κάνει άλλος λίγος χρόνος ακόμη
Και παρέμεινα σε κενή έκσταση

¹³ Ισορροπώντας πάνω σε μπαλόνια
Μπαλόνια, μπαλόνια
Μπαλόνια της Ροζέ ελπίδας,
Μπαλόνια μπαλόνια μπαλόνια
Η απέραντη ακέραιη μαλακία
Αλά μπαλόνια
Μπαλόνια είναι ο χρόνος σου
Μπαλόνια είναι το τέλος
Αυτό είναι όλο

Πρόβες

1η συνάντηση - πρόβα: Στην πρώτη πρόβα συναντήθηκα μόνο με τον Δημήτρη (ηλεκτρικό μπάσο). Συζητήσαμε αναλυτικά για το project, του έδειξα διάφορα μέρη του υλικού μου και αυτοσχεδιάσαμε πάνω σε αυτά. Για την πρώτη αυτή συνάντηση, όπως και για τις επόμενες δύο, στις οποίες βρέθηκα με ένα ένα όλα τα όργανα ξεχωριστά, δεν υπήρχε κάποιος πιο συγκεκριμένος στόχος, πέρα από την παρουσίαση και μία πρώτη επαφή με το project.

2η συνάντηση - πρόβα: Στην δεύτερη πρόβα συναντήθηκα μόνο με τον Φοίβο (ντράμς).

3η συνάντηση - πρόβα: Στην τρίτη πρόβα συναντήθηκα με την Μυρτώ και την Αλεξάνδρα (φωνές).

4η συνάντηση - πρόβα: Στην τέταρτη πρόβα συναντήθηκα με τον Δημήτρη και τον Φοίβο. Τους παρουσιάστηκε πιο αναλυτικά από την πρώτη συνάντηση μεγάλο μέρος του υλικού από το act i. Συγκεκριμένα, ασχοληθήκαμε με το πρώτο κομμάτι (από 3.45' μέχρι 7.30') και το τρίτο κομμάτι (από 12.40' μέχρι 16.10'), καθώς και με τους αυτοσχεδιασμούς που υπάρχουν πριν αρχίσει το καθένα από αυτά (από 1.20' μέχρι 3.45' και από 10.05' μέχρι 12.40'). Επειδή και τα δύο αυτά κομμάτια είναι γραμμένα στην λογική της επανάληψης, δουλέψαμε ουσιαστικά το πώς μπορούμε να δώσουμε μία αίσθηση εξέλιξης σε ένα επαναλαμβανόμενο μοτίβο, παίζοντας κυρίως με τις δυναμικές μας. Όσον αφορά τα αυτοσχεδιαστικά μέρη, παρουσίασα στους συνεργάτες μου παίζοντας στην κιθάρα το αισθητικό πλαίσιο στο οποίο θα ήθελα να κινηθούμε, και αρχίσαμε να δουλεύουμε πάνω σε αυτό.

5η συνάντηση - πρόβα: Στην πέμπτη πρόβα συναντήθηκα με την Μυρτώ και την Αλεξάνδρα. Δουλέψαμε το πρώτο κομμάτι από το act i, οπότε, ουσιαστικά ασχοληθήκαμε, όπως και στην προηγούμενη πρόβα, μέσω ενός επαναλαμβανόμενου μοτίβου, με τις δυναμικές και τα ηχοχρώματα μας.

6η και 7η συνάντηση - πρόβα: Στις πρόβες αυτές συναντήθηκα μόνο με την Αλεξάνδρα, ώστε να ασχοληθούμε με το τραγούδι του act i (από 7.30' μέχρι 10.05'). Στην αρχή, ενώ τραγουδούσε, έπαιζα στην κιθάρα μαζί της την μελωδία, ενώ στην συνέχεια το τραγούδησε αρκετές φορές χωρίς την βοήθειά μου. Στην δεύτερη συνάντησή μας, ενώ η Αλεξάνδρα τραγουδούσε, εγώ έπαιζα την κανονική συνοδεία της κιθάρας, και αφού πλέον είχαμε λύσει όσα τεχνικά ζητήματα χρειαζόταν, ασχοληθήκαμε με τα ερμηνευτικά/εκφραστικά μέσα που θα χρησιμοποιήσουμε.

8η συνάντηση - πρόβα: Σε αυτή την συνάντηση βρεθήκαμε για πρώτη φορά ολόκληρη η ομάδα. Αρχικά, δουλέψαμε το 1ο κομμάτι από το act i, που είχαμε δουλέψει ξεχωριστά στις προηγούμενες πρόβες. Έπειτα, ασχοληθήκαμε με τον δεύτερο αυτοσχεδιασμό του act i, ο οποίος περιέχει και μία πρώτη εισαγωγή στο υλικό του δεύτερου κομματιού. Εκεί, αντλώντας υλικό από την ομάδα, μετά από πολλές δοκιμές, αποφάσισα την δομή που θα έχει ο διάλογος της μουσικής με τον λόγο (από 11.15' μέχρι 12.40'). Στο τέλος, καθίσαμε με την Αλεξάνδρα και τον Δημήτρη και δουλέψαμε το τραγούδι του act i, με την ολοκληρωμένη συνοδεία του (κιθάρα και μπάσο)

9η συνάντηση - πρόβα: Σε αυτή την πρόβα συμμετείχε και πάλι ολόκληρη η ομάδα. Αφού πλέον είχαμε δουλέψει ξεχωριστά όλα τα μέρη του act i, δοκιμάσαμε να το παίζουμε πρώτη φορά ολοκληρωμένο, σε κανονική ροή. Εκεί, έχοντας στο μυαλό μου πλέον πιο καθαρά πως λειτουργεί το project στον χρόνο, αποφάσισα πιο συγκεκριμένα τις διάρκειες των κομματιών και των αυτοσχεδιασμών.

10η συνάντηση - πρόβα: Συμμετείχε ο Δημήτρης και ο Φοίβος. Αφού πλέον είχε ολοκληρωθεί το act i, σε αυτήν την πρόβα ασχοληθήκαμε με την μουσική ολόκληρου του act

ii. Αρχικά, παρουσίασα στους συνεργάτες μου την διαδοχή συγχορδιών του δεύτερου μέρους και είδαμε το πώς θα κλιμακωθεί η ένταση την δεύτερη φορά που θα επαναληφθούν, καθώς και τότε θα ξεκινάει να παίζει το κάθε όργανο. Έπειτα, δοκιμάσαμε να παίζουμε τελείως ελεύθερα ώστε να αρχίσουμε να δουλευτεί και το τρίτο μέρος του act ii, το οποίο είναι καθαρά αυτοσχεδιαστικό.

11η συνάντηση - πρόβα: Συμμετείχε ολόκληρη η ομάδα. Ξαναπαίξαμε όλοι μαζί το act i, το οποίο ήταν πλέον ολοκληρωμένο, και έπειτα ασχοληθήκαμε με τις φωνές κυρίως του act ii, καθώς στην προηγούμενη πρόβα είχαμε ολοκληρώσει την μουσική του. Σε αυτή την πρόβα αποφάσισα να βάλω και το αμιγώς φωνητικό πρώτο μέρος του act ii.

12η συνάντηση - πρόβα: Συμμετείχε ολόκληρη η ομάδα, καθώς επίσης και ο Γιάννης, ο οποίος με βοήθησε στο βίντεο και την ηχογράφιση. Πλέον είχαμε ολοκληρώσει ολόκληρο το project, οπότε σε αυτή την πρόβα το παίζαμε αρκετές φορές ολόκληρο, σε κανονική ροή. Στο τέλος, καθίσαμε με τον Γιάννη και ηχογραφήσαμε τα μέρη της κιθάρας αλλά και τις φωνές για το act iii.

13η συνάντηση – πρόβα: Συμμετείχε ολόκληρη η ομάδα. Πρόκειται για την τελευταία μας συνάντηση, στην οποία έγιναν οι τελικές ηχογραφήσεις.

Ηχογράφιση

Η ηχογράφιση πραγματοποιήθηκε στο αυτοοργανωμένο στούντιο «Μηχανή». Για την ηχογράφιση χρησιμοποιήθηκαν τα εξής:

- 1) Ψηφιακή κονσόλα 8 καναλιών στην οποία συνδέθηκε Line out από τον ενισχυτή μπάσου και τα δυο μικρόφωνα των φωνών.
- 2) Εγγραφέας *Zoom H4*¹⁴ στον οποίο συνδέθηκε ένα μικρόφωνο το οποίο ηχογραφούσε το snare από τα τύμπανα και επίσης χρησιμοποιήθηκαν τα ενσωματωμένα μικρόφωνα του εγγραφέα για να ηχογραφήσουν ολόκληρο το drum set.
- 3) Κάρτα ήχου *Focusrite Scarlet 2i2*¹⁵ στην οποία συνδέθηκαν α) το δυναμικό μικρόφωνο που ηχογραφούσε την ηλεκτρική κιθάρα β) η έξοδος της κονσόλας

Οι παραπάνω επιλογές έγιναν με τα μέσα τα οποία είχαμε διαθέσιμα και τις βλάβες που αυτά είχαν. Γι' αυτό, για παράδειγμα, χρησιμοποιήσαμε μόνο τρεις εισόδους στην κονσόλα 8 καναλιών.

Επιλέξαμε οι μουσικοί να τοποθετηθούν σε ένα κύκλο στο κέντρο του οποίου βρισκόταν ο εγγραφέας ώστε να ηχογραφεί όσο το δυνατόν καλύτερα όλα τα όργανα, ενώ η κατεύθυνσή του ήταν προς τα τύμπανα ώστε να ηχογραφηθούν οι μπάσες συχνότητες της κάσας. Η

¹⁴ Πολυκάναλος Ψηφιακός Φορητός Εγγραφέας

https://www.zoom.co.jp/sites/default/files/products/downloads/pdfs/E_H4nSP_0.pdf

¹⁵ Εξωτερική κάρτα ήχου

<https://fael-downloads->

<prod.focusrite.com/customer/prod/downloads/Scarlett%20i2%202nd%20Gen%20User%20Guide%20v1.1%20English%20-%20EN.pdf>

επιλογή του πυκνωτικού μικροφώνου στο κέντρο του στούντιο έγινε αφενός κυρίως για την ηχογράφηση των τύμπανων καθώς δεν υπήρχε η δυνατότητα τοποθέτησης ξεχωριστού μικροφώνου στο κάθε τύμπανο ή κρουστό αλλά και αφετέρου σε μια προσπάθεια καταγραφής της live ατμόσφαιρας που δημιουργούταν κατά τη διάρκεια των προβών μέσα στο χώρο του στουντίου. Οι δύο τραγουδίστριες βρισκόταν εκτός αυτού του κύκλου για να ηχογραφηθούν οι φωνές όσο το δυνατόν καθαρότερα.

Όλα τα κομμάτια με εξαίρεση το act iii και το τραγούδι από το act i ηχογραφήθηκαν ζωντανά. Οι κιθάρες του act iii ηχογραφήθηκαν στο σπίτι μου, με τα προαναφερθέντα: κάρτα ήχου και μικρόφωνο, όπως και το act iii.

Η μίξη έγινε στο ψηφιακό λογισμικό επεξεργασίας ήχου *Reaper*¹⁶. Χρησιμοποιήθηκαν: Ισοσταθμιστές (Eq), Κομπρέσορες και ψηφιακό εφέ *Reverb*.

Βίντεο

Φτιάξαμε ένα πειραματικό βίντεο για να ντύσουμε οπτικά το project. Πήραμε διάφορα κλιπ πειραματικού κινηματογράφου καθώς και αρχαικό υλικό από παραστάσεις χορού του 20ού αιώνα από το διαδίκτυο. Με αυτά δημιουργήσαμε ένα κολάζ, λουπάροντας κομμάτια και βάζοντας απλά ειδικά εφέ ώστε να τονιστούν τα χρώματα και οι μορφές σε σημεία που το επιθυμούσαμε. Η ιδέα ήταν να ενισχύσουμε τα οπτικά στοιχεία χωρίς να επισκιάσουμε τη μουσική. Επιλέχτηκε το κείμενο να υπάρχει ακριβώς όπως το έχει γράψει ο Kerouac, ώστε να γίνονται κατανοητοί ευκολότερα οι στοιχείοι των ποιημάτων. Στα σημεία που η μουσική είναι πιο αφαιρετική/αυτοσχεδιαστική επιλέξαμε να μην υπάρχει καθόλου βίντεο.

Συμπεράσματα

Ολοκληρώνοντας και παραδίδοντας το πτυχιακό μου πρότζεκτ, αλλά και ακούγοντάς το ξανά και ξανά, συζητώντας το με άλλους κ.λ.π., μπορώ να πω ότι τα βασικά συμπεράσματα είναι θετικά και η ικανοποίηση με το αποτέλεσμα κυριαρχεί συναισθηματικά.

Τα βήματα που ακολούθησα, και με άφησαν τελικά ικανοποιημένο, ήταν αρχικά η σύσταση της ομάδας μου και η επιλογή κειμένων. Δεν ξέρω αν στην προκειμένη, κάποιο άλλο έργο θα μπορούσε να αποδώσει καλύτερα τους προβληματισμούς που εκφράζω, ίσως, μουσικά, από αυτό του Κέρουακ. Όσον αφορά την ομάδα μου, όλα τα άτομα με συνέπεια και κατανόηση με βοήθησαν γρήγορα και χωρίς ιδιαίτερο κόπο να πειραματιστώ και τελικά να καταλήξω στο ύφος της μουσικής που με εξέφραζε. Το βίντεο, επίσης, ήταν μια θετική επιλογή, καθώς αποτέλεσε ένα τελικό και εξωτερικό στοιχείο που ήρθε να συμπληρώσει το έργο, προσθέτοντας άλλη μια αίσθηση, την όραση, στην τελική μορφή.

Όσον αφορά τώρα τα στοιχεία τα οποία με προβλημάτισαν ή στάθηκαν κατά κάποιον τρόπο εμπόδιο στην ομαλή περάτωση του πρότζεκτ. Μια αφορμή προβληματισμού στάθηκε η διαδικασία της ηχογράφησης. Από την μία δεν ήμουν βέβαιος αν ένα έργο το οποίο στηρίζεται τόσο στον αυτοσχεδιασμό, άλλαζε δηλαδή μορφή σε κάθε πρόβα, μπορούσε να ηχογραφηθεί και να μείνω ικανοποιημένος. Ταυτόχρονα, η ηχογράφηση έγινε με μη επαγγελματικά μέσα, μέσα σε δύο πρόβες, οπότε υπήρχε ο κίνδυνος ότι το αποτέλεσμα δεν θα έβγαινε ιδανικό.

Επίσης, όσον αφορά την ατομική δουλειά που έκανα για το πρότζεκτ δεν είμαι πλήρως ικανοποιημένος από τον σχεδιασμό των προβών. Ξεκινώντας να επεξεργάζομαι το πρότζεκτ έκανα πρόβες πιο σπάνια και πιο ελεύθερα, ενώ αν από την αρχή είχα δομήσει καλύτερα τις πρόβες μου σε συγκεκριμένες συναντήσεις, θα είχε γίνει καλύτερη κατανομή χρόνου και

¹⁶ <https://www.reaper.fm/>

εργασιών, αντί να συμπυκνωθεί στους τελευταίους δύο μήνες προβών. Παρατήρησα, παράλληλα, ότι ενώ επέλεξα να συνεργαστώ με ηθοποιούς και να εντάξω λόγο, δεν έκανα από νωρίς σωστή έρευνα διαχείρισης φωνητικών αυτοσχεδιασμών για ηθοποιούς, με αποτέλεσμα το πρώτο διάστημα να δίνω κάπως ασαφείς οδηγίες στις συνεργάτιδες μου.

Επομένως, μπορώ να πω ότι ενώ είμαι πλήρως ικανοποιημένος από το αποτέλεσμα, αν καλούμουν να το ξαναεπεξεργαστώ τώρα, θα έκανα περισσότερες και ίσως πιο στοχευμένες πρόβες νωρίτερα.

Ευχαριστίες

Ευχαριστώ θερμά τον καθηγητή και επιβλέποντά μου, Γ. Κυριακάκη, για την ακούραστη βοήθεια του. Ευχαριστώ, επίσης, τους φίλους που με βοήθησαν στις πρώτες δοκιμές, αλλά και μετέπειτα στις πρόβες, Ε. Βιτωράκη και Β. Βλέτση. Ευχαριστώ, τέλος, για την πολύτιμη βοήθεια και υπομονή την ομάδα μου, Φ. Παπαθεοδωσίου, Α. Ντεξή, Δ. Παπαβασιλείου και την Μ. Πνευματικάκη. Θερμές ευχαριστίες επίσης στον εξωτερικό συνεργάτη, Γ. Ασλάνη για την βοήθεια στο μοντάζ του βίντεο και στην ηχογράφιση.

Το link του project

https://www.youtube.com/watch?v=2IuFV7v_bU&t=275s

Βιβλιογραφία

Brothers Grimm. The Pied Piper of Hamelin. CreateSpace Independent Publishing Platform, 2015.

Evans, Mike. The Beats: from Kerouac to Kesey : an illustrated journey through the Beat Generation, Running Press, 2007.

Kerouac, Jack. Mexico City Blues. Μετάφραση Γιάννης Λειβαδάς. Αθήνα: Ηριδανός, 2009.

Kerouac, Jack. Mexico City Blues. Grove Press, New York, 1990.